

Zamansız Aşklar

– berberce · 19 Haziran 2025

Zamansızdır kimi aşklar,bazen de imkansız;ne kalana faydası vardır ne gidene faydası vardır zehirli lokma gibidir ne çiğneyebilirsiniz ne tutabilirsiniz ne de sindirebilirsiniz.Zehra, yoğun bakım odasında uyanalı üç gün olmuştu. Gözlerini her açtığında, başucunda aynı yüzü görüyordu. Doktor Kemal... beyaz önlüğü, hafif sakalı ve içten bakan gözleriyle sanki sadece onu iyileştirmek için yaratılmış gibiydi. Bir sabah, Kemal odaya girdiğinde Zehra hafifçe gülümsedi.

Zehra:

– Günaydın, doktor bey.

Kemal:

– Günaydın Zehra Hanım. Bugün biraz daha iyi görünüyorsunuz.

Zehra:

– Sizi görünce iyi olmamak mümkün mü?

Kemal şaşırdı, hafif bir tebessümle cevap verdi.

Kemal:

– İşimin gereği çok teşekkür ederim. Kalbiniz biraz daha toparladı. Bugün taburcu olabilirsiniz.

Bu cümle, Zehra'nın içini garip bir hüznle doldurdu. Oysa, o odada kalmak istiyordu hem de yıllarca. Belki hasta olduğu için değil, Kemal'in varlığı için...

Zehra:

– Gitmek istemiyorum aslında.

Kemal:

– Neden? Eve dönmek güzel olmaz mı? Anneniz,sevdikleriniz bekliyordur.

Zehra:

– Bazen bir yerde kalbinizi bırakırsınız, geri almak zor olur. Ben kalbimi burada bırakıyorum galiba,diyebildi sonunda kimsenin olmadığı yerde.

Kemal bir an ne diyeceğini bilemedi. O da günlerdir içindeki duyguyu bastırıyordu. Doktor-hasta sınırı diye kendini tutmuştu ama Zehra'nın bakışları ve sözleri, bu duvarı yıkmaya yetti.

Kemal:

– Zehra... bazı şeyler zaman ister. Bazı yaralar iyileşirken, kalpler de birbirini arar. Belki sen iyileşirken ben de seni aradım fark etmeden.

Zehra:

– Ben fark ettim.

Sessizlik oldu.

Kemal:

– Seni bu durumda, burada tutamam ama istersen iyileştiğinde, bir çay bahçesinde, hasta değilken, doktor değilken sadece Zehra ve Kemal olarak oturabiliriz.

Zehra'nın gözleri doldu, hafifçe gülümsedi.

Zehra:

– Söz mü?

Kemal:

– Söz.

Kapıya yöneldi, dönüp son kez baktı.

Kemal:

– Bazı kalp yaraları doktor reçetesiyle iyileşmez Zehra... Onu ancak başka bir kalp iyileştirir.

Ve çıktı odadan.

Aylar sonra bir telefon geldi. Zehra açtığı anda ekranda tanıdık bir numara.

Kemal:

– Merhaba Zehra. Çay bahçesine gitmeye hazır mısın, önlüğümü hastanede bıraktım.

Zehra gülümsedi:

– Kalbim çoktandır orada seni bekliyordu.